

foreslåede ændring, hvorefter statstilskuddet beregnes på grundlag af driftsudgifterne i det løbende finansår og overinspektionens forudgående samtykke til anbringelse i opdragelseshjem kræves i noget videre omfang og at forslag til ordningens revision skal forelægges folketinget i folketingsåret 1962-63.

I sin betænkning har spareudvalget endelig peget på, at en del af presset på de forebyggende institutioners pladser vil kunne aflastes ved en videreudvikling af de mere primitive og derfor mindre bekostelige former for forebyggende institutioner, såsom *legestuer* og *legesteder*, der efter gældende ret ikke i deres nuværende struktur opfylder betingelserne for anerkendelse i henhold til forsorsloven.

Administrationsudvalget anser det for noget betænkeligt at foreslå gennemført en fast tilskudsordning på linje med tilskudsordningen for børnehaver og fritidshjem, men foreslår, at der søges tilvejebragt lovhjælp, for at der af rådighedssummen i henhold til forsorslovens § 127, stk. 4, kan ydes legesteder m. v., der opfylder kravene om en rimelig standard, og som dækker et socialt-pædagogisk behov, et tilskud på 35 pct., for så vidt de er beregnet til børn under den undervisningspligtige alder, og et tilskud på 40 pct., for så vidt de er beregnet til børn i den undervisningspligtige alder, af godkendte driftsudgifter under forudsætning af, at vedkommende kommuner yder en tilsvarende støtte.

Socialministeriet kan for sit vedkommende tiltræde en sådan ordning.

I øvrigt skal man vedrørende lovforslagets enkelte bestemmelser bemærke følgende:

Til § 27.

Reglerne om børneværnsudvalgets sammensætning foreslås flyttet til § 83.

Til § 52.

Ændringen er redaktionel.

Til § 64.

Ændringen er redaktionel, jfr. bemærkningerne ad §§ 141 og 159.

Til § 65.

Til stk. 4. Tilskuddet foreslås beregnet på grundlag af udgifterne i det løbende regnskabsår på grundlag af forud godkendte budgetter, jfr. de indledende bemærkninger, afsnit VI.

Til stk. 12. Efter den nugældende bestemmelse i § 65, stk. 12, er Den danske Købstadforening og De samvirkende Sognerådsforeninger repræsenteret i udvalget vedrørende børneforsorgsinstitutionernes

økonomi. Da det må anses for rimeligt, at også den tredje kommunale organisation Bymæssige Kommuner er repræsenteret, foreslås bestemmelsen ændret i overensstemmelse hermed. Endvidere foreslås det, at de til udvalget henlagte opgaver udvides med spørgsmålet om, til hvilken kommunegruppe de enkelte kommuner kan henregnes ved fastsættelsen af takster for skoleundervisning af børn fra opdragelseshjem i kommunale skoler, jfr. bemærkningerne ad § 158.

Til § 83.

Til stk. 1. Der henvises til bemærkningerne nedenfor ad stk. 3.

Til stk. 2. Bestemmelsen svarer til de nugældende bestemmelser i § 83, stk. 1 og 2, 1. pkt., idet man dog ud over de her nævnte opgaver har pålagt udvalget nøje at følge de forhold, hvorunder børn og unge i kommunen lever og at virke for forbedring af børne- og ungdomsværet i kommunen. Der er herved bl. a. tænkt på, at børneværnsudvalget bør være opmærksomt på, om der er tilstrækkelig fritidsbeskæftigelse for børn og unge i kommunen, og tage initiativ med hensyn til oprettelse af institutioner for forebyggende børneforsorg.

Til stk. 3. Bestemmelsen afløser den nugældende bestemmelse i § 27, stk. 2. For så vidt angår de i 1.-3. punktum indeholdte ændringer i forhold til den gældende lov, henvises til de indledende bemærkninger, afsnit II. De i 4.-6. punktum foreslåede regler svarer til de hidtil gældende.

Til stk. 4. Bestemmelsen afløser den nugældende bestemmelse i § 87, stk. 1, 2. punktum, sidste led, samt § 87, stk. 2. Adgangen til at beskikke en kommunal embedsmand med juridisk uddannelse eller en dommer uden for retskredsen til at vejlede børneværnsudvalgene foreslås ophævet. Til gengæld foreslås det, hvor der er flere underretsdommere i en retskreds, at lade socialministeren efter forhandling med justitsministeren bestemme, hvilken dommer der skal vejlede børneværnene.

Til stk. 5. Bestemmelsen svarer sammenholdt med stk. 7 til den nuværende bestemmelse i § 83, stk. 3.

Til stk. 6. Bestemmelsen er navnlig tænkt anvendt på større kommuner, hvor børneværnets opgaver er blevet så omfattende, at medlemmerne ikke kan overkomme arbejdet, ligesom det i sådanne kommuner kan være vanskeligt for medlemmerne at have det fornødne lokalkendskab. Det er ikke tanken, at den særlige ordning for København skal anvendes i disse tilfælde.

Til stk. 7. Bestemmelsen svarer sammenholdt med stk. 5 til den nugældende bestemmelse i § 83, stk. 2, sidste punktum, og stk. 3 i slutningen.